

[Budgetministeren.]

stor del af befolkningen. Og vi ved, at loven også er blevet brugt i vid udstrækning til disse formål.

Hr. Christophersen mente, at det ikke var noget særlig præcist skøn, vi havde præsteret over den årlige opsparing, når det i bemærkningerne hedder, at det ligger imellem 30 og 150 mill. kr., og det kan jeg være enig med hr. Christophersen i. Når vi ikke kan komme det nærmere, skyldes det, at loven administreres af pengeinstitutter osv., mens vi ikke kender nærmere til beløbene i finansministeriet. Men det er klart, at hvis det ønskes under udvalgsarbejdet, skal vi da gerne ved en stikprøve el. lign. forsøge at få frem, om vi kan ramme dette mere præcist.

Men selv om der nu skulle være opsparet 150 mill. kr. på disse boligsparekontrakter, siger det jo intet som helst om, hvorvidt nettoopsparingen er forøget med 150 mill. kr. eller noget i den stil, og det er altså derom, vi har vores store tvivl.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om særlig indkomstskat m. v. og lov om beskatning ved sammenslutning af aktieselskaber m. v. (Ændring af beskatningsprocenterne m. v.).

(Lovforslaget (nr. 6) findes i tillæg A. sp. 101, fremsættelsen i tidenden sp. 101).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Det lovforslag, som finansministeren her har givet os, finder jeg er fuldt ud rimeligt og fornuftigt, og jeg havde næsten lyst til at sige, at det måske burde være kommet for en del tid siden. Det er jo

således, at selskabsskatten i virkeligheden er en statskat, og at den procent, man har i selskabsskatteloven, er upåvirkelig af kommunernes, amtskommunernes og statens udskrivningsbehov. Man har haft en beskatningsprocent på 36 — tidligere 44, da vi havde skattefradraget — men man har ikke rørt denne procentsats i adskillige år, og vi har endda siden fået yderligere en personlig skat, nemlig personlig skat til amtskommunerne. Derfor finder jeg det helt rimeligt og fornuftigt, at man forhøjer selskabernes beskatningsprocent fra 36 til 40.

Samtidig foreslår finansministeren, at det indkomstfradrag, man hidtil har givet, nemlig 2½ pct. af aktiekapitalen, skal ophøre. Også det finder jeg rimeligt.

Det er naturligvis ikke, fordi mit parti vil have, at selskaberne i vort land skal beskattes hårdt, ingenlunde, men når vi ser på den personlige skats stigning i årenes løb, er det vel rimeligt, at der også her finder en ajourføring sted. Og når vi sammenligner beskatningsprocenten for selskaber her i vort land med de andre landes — må jeg nævne EF-lande — tror jeg, man kan sige, vi ligger temmeligt lavt, jeg tror endda, vi har ligget lavest hidtil.

Nu ved jeg godt, man skal være varsom med at sammenligne beskatningsprocenter selskaber imellem, for det, der tillades i afskrivninger og henlæggelser, skal naturligvis med ind i billedet, men selv når man tager dette med i overvejelserne, tror jeg, vi ligger særdeles godt alligevel. Vi har naturligvis også interesse i, at erhvervslivet har gode muligheder for at udfolde sig og at klare sig i konkurrencemæssig henseende over for andre lande, så jeg betragter blot dette forslag som en, skal vi sige nogenlunde retten op på den særlige fordel, som selskaberne har haft hidtil med hensyn til beskatningsprocent.

Denne ændring medfører også, som finansministeren foreslår, at det fradrag, som brugsforeninger og kooperative virksomheder har haft hidtil af formuen, skal bringes til ophør; det er klart, at de må ligestilles med selskaber, hvor man har en aktiekapital. Det samme gælder for indkøbsforeningers og udenlandske selskabers vedkommende; også dér er jeg helt enig i de ændringer, som finansministeren her har foreslået.